

РЕШЕНИЕ

№ 7992

гр. София, 23.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7584** по описа за **2022** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Фън 21“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „К. село“, [жк],[жилищен адрес]0 и съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, офис 2, представлявано от управителя М. К. Р., чрез представител по пълномощие адв. В. Б., срещу Решение № 1794/20.05.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 16037/2021 г. от СРС-НО, 94-ти състав.

С оспореното решение е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 37/05.03.2021 г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните – С., с което за нарушение на чл.4, ал.1 от Закона за храните /ЗХ/ на касатора е наложена „имуществена санкция“, в размер на 4 000 лв., на основание чл.128, ал.2, във вр. чл.128, ал.1, т.1 ЗХ.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е постановено в противоречие с материалния закон, при допуснати съществени процесуални нарушения и е необосновано. Неправилно съдът не е кредитирал показанията на свид. Л. И. без да изложи убедителни мотиви за това. В НП са допуснати процесуални нарушения, тъй като не е обосновано качеството на касатора „бизнес оператор“, което обуславя по-тежка санкция по чл.128, ал.2 ЗХ. Релевира се довод за приложението на чл.28 ЗАНН.

Ответникът – директор на Областна дирекция по безопасност на храните-С. чрез процесуалния си представител адв. Б. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на разноски по списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Разпоредбата на чл. 63в от ЗАНН препраща към касационните основания, визирани в чл. 348, ал.1 НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Посоченото касационно основание в жалбата „неоснованост” не попада в кръга на валидните касационни основания по чл.348,ал.1 НПК, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия съд.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на предоставените му правомощия.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалвания съдебен акт Софийският районен съд е приел фактическата обстановка, която се потвърждава от събраните по делото доказателства. Намерил е, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът приел за доказано, че касаторът е осъществил административното нарушение, за което е ангажирана отговорността му и правилно е приложен материалния закон.

Тези изводи са правилни.

Неоснователно е оплакването за допуснати съществени процесуални нарушения – непосочване в НП на всички елементи от състава на нарушението, а именно качеството на касатора на „бизнес оператор“. Определението за „бизнес оператор“ е дадено в чл.9 от ЗХ - Това е лицето, което произвежда, преработва и/или дистрибутира храна, като под дистрибуция законът визира всеки етап на разпространението на храни, като съхранение, транспортиране, търговия, внос и износ на храни. Именно „бизнес операторът“ е лицето, което отговаря за спазване на законовите изисквания в областта на храните. Както в АУАН, така и в НП се съдържа достатъчно точно и ясно описание на дейността на касатора – кафе-аперитив, в който се преработват и продават храни, което предполага качеството „бизнес оператор“.

Неоснователно е и оплакването за неправилна оценка на свидетелските показания. В

тази насока районния съд е изложил подробни и убедителни мотиви, които настоящата инстанция споделя изцяло и не намира за необходимо да приповтаря.

Съдът намира за неоснователно и искането за приложението на чл.28 ЗАНН. Нарушението е с висока степен на обществена опасност, засегнати са отношенията в сферата на здравеопазването. Без значение е дали негодната храна е съхранявана повече или по-малко дни, това не я прави по-малко опасна.

Наказателното постановление и АУАН са издадени в срок от надлежен орган, в предвидената от закона форма, подписани са съгласно изискванията на закона, дадена е възможност за възражения на нарушителя и съдържат реквизитите, посочени в чл. 42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН. Правната квалификация на нарушението е определена правилно от административнонаказващия орган. Наложено е съобразено с определения от закона минимален размер.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото въз основа направеното искане и на основание чл.63д ЗАНН на ответника следва да се присъдят разносните по делото по списък –адвокатско възнаграждение, в размер на 400 лв.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка чл.63в от ЗАНН Административен съд София-град,Х.-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1794/20.05.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 16037/2021 г. от СРС-НО, 94-ти състав.

ОСЪЖДА „Фън 21“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „К. село“, [жк],[жилищен адрес]0, да заплати на Областна дирекция по безопасност на храните-С. разноски по делото в размер на 400 /четиристотин/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :